

מסרים פיקודיים מרכזיים:

סגלי חינוך

גבורה

בימים ההם: המכבים מסמלים עבורנו מופת של גבורה ומאבק למען חירות לאומית מתוך אמונה עמוקה בצדקת הדרך. בתחילת דרכם הם היו קבוצה קטנה של לוחמים נחושים שהתייצבו מול אימפריה אדירה. הם לא נרתעו מהאתגר העצום שניצב בפניהם, ופעלו מתוך אמונה עמוקה בצדקת דרכם ובחובתם להגן על עמם ועל ערכיהם.

בזמן הזה: אנחנו - חיילי צה"ל - נלחמים מול מספר אויבים בלחימה רב זירתית, וזכינו בדורנו להיות מגיני העם והמולדת מתוך אמונה בצדקת הדרך ודבקות במשימה עד כדי חירוף הנפש.

אהבת המולדת

בימים ההם: המאבק לחירות של המכבים היה כרוך בתודעת הקשר הבלתי נפרד בין העם לבין מולדתו. בליבם פיעמה אהבת מולדת בוערת שבאה לידי ביטוי במילותיו של שמעון מפקד המכבים: "לא ארץ זרה לקחנו ולא קניין זרים כבשנו, כי אם נחלת אבותינו שנקרעה מעלינו ביד אויבינו".

בזמן הזה: מילותיו של שמעון מהדהדות לזמננו ומהוות עבורנו אבני בניין לאהבת המולדת בימינו, שהיא אבן יסוד בבניין רוח הלחימה ובתחושת צדקת הדרך במאבקנו המתמשך להגן על ארצנו כנגד אויבים המכחישים את זכותנו לחיות בחירות ובביטחון במולדתנו ההיסטורית.

מקצועיות, יוזמה ותחבולה

בימים ההם: החשמונאים הם סמל ומופת לשילוב שבין רוח לחימה איתנה וחכמת המלחמה והתחבולה. הטקטיקות של הלוחמים היהודים היו ביטוי מופתני של הכרת השטח, ותחבולה והבנת המגבלות של האויב וניצולו להשיגים בשדה הקרב.

בזמן הזה: נלמד ממורשת הלחימה של החשמונאים את חשיבותם של מקצועיות, תכנון קפדני, הכרת יכולותיו וחסרונותיו של האויב וניצול תנאי השטח, נסיף ללמוד ולהשתכר נוכח האתגרים שלפנינו, ככל שידרש למען העמידה במשימותינו.

איתנות וחוסן

בימים ההם: למרות ההצלחה המדהימה של המכבים לכבוש את בית המקדש תוך שלוש שנים בלבד מפרוץ המרד, הרי שהדרך אל החירות הלאומית נמשכה עוד יותר מ-20 שנה של קרבות קשים, אבידות כבדות ועליות וידידות בהצלחות בשדה הקרב ובמטרות הלאומיות. אי אפשר היה לעבור את התקופה הזו בלי איתנות ואורך רוח.

בזמן הזה: נלמד מהמכבים כוחה של נחישות, איתנות ורוח לחימה במלחמה הנמשכת נגד אויבנו השונים. נסיף להילחם בעוז רוח ובמקצועיות להשגת מטרות המלחמה - פירוק החמאס מיכולותיו, יצירת התנאים להשבת החטופים לחיק משפחותיהם והחזרת תושבי הצפון לביטחון לביתם. נפגין חוסן, לכידות ונגייס את כל כוחותינו עד להשלמת משימותינו.

זמות המפקד

בימים ההם: באישיותם של המכבים, שארבעה מהם נפלו בשדה המערכה, נמצאה הבנה אסטרטגית וטקטית מעמיקה, אומץ לב ויכולת תכנון, לצד הדוגמא האישית וההכרה בצדקת הדרך.

בזמן הזה: דמותו של המפקד בצה"ל עוצבה לאור ערך הדוגמה האישית יכולת ההנעה מנח האמון בו, המקצועיות והמיקום שלו בראש הלוחמים כשהוא קורא 'אחרי'. במלחמתנו הארוכה, בראש הכוח עומדים המפקדים הראויים, המעוררים אמון בלוחמיהם ומופת בגבורתם.

חג החנוכה הנחגג שמונה הימים מ-כ"ה בכסלו ועד ג' בטבת, והשנה נציין בין התאריכים 25.12 ל-2.1. ימי החנוכה הם ימי שמחה והודיה שנקבעו לזכר ניצחונם של המכבים במרד נגד היוונים. זהו חג החנוכה השני אותו אנו מציינים מאז תחילתה של המלחמה. **חיילי צה"ל ומפקדיו בסדיר ובמילואים ידליקו את נרות החנוכה בשדה הקרב, בבסיסים ובעורף בשעה שהם נלחמים ופועלים בהתקפה ובהגנה.**

האירועים אותם מציינ חג החנוכה אירעו לפני יותר מ-2000 שנים בארץ ישראל בשעה שהארץ היתה נתונה לשלטון הממלכה ההלניסטית הסלווקית שמרכזה בסוריה. עקב מתחים בין השלטון לבין יהודי ארץ ישראל נאסר על היהודים לקיים את מצוותיהם ובית המקדש חולל והפך למקום פולחן יווני. כתגובה לאירועים (בשנת 167 לפנה"ס), פרץ מרד בהנהגת משפחת כהנים ממודיעין, בראשות אבי המשפחה מתתיהו וחמשת בניו. המניע לפרוץ המרד היה הפגיעה בחופש הדת של יהודי ארץ-ישראל ואיום על זהותם התרבותית והלאומית. המאבק הזהותי-דתי-תרבותי היה למאבק לאומי-פוליטי שבעקבותיו זכו יהודי ארץ-ישראל בתקופת העצמאות השנייה בתולדותינו (שהיתה קצרת ימים, כ-70 שנים).

מנהיג המלחמה בראשיתה היה יהודה המכבי שניהל מלחמת גרילה בתבונה מתוך הכרת השטח ומגבלותיו של המערך הצבאי היווני (הפלנקס) בשטח ההררי. בשנת 164 לפנה"ס השתלטו המורדים על ירושלים וחידשו את הפולחן בבית המקדש. **לזכר אירוע זה נקבע חג החנוכה (על שם חנוכת המזבח).** יהודה המכבי נהרג והמלחמה נמשכה עוד כשנות דור עד שבשנת 140 לפנה"ס הפכה יהודה למעשה לממלכה עצמאית.